

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618200608
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5618200608.7

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: R. H., nar. XX.XX.XXXX a N. H., nar. XX.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, deti rodičov: matka - Bc. K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y., C. XXX/XX, právne zastúpená spoločnosťou Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., so sídlom Bratislava, 29. augusta 36A, a otec - JUDr. Ing. R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., T. H. XXX/XX, právne zastúpený JUDr. Ivanou Kožákovou, advokátkou so sídlom N. Y., L. XXXX/XX, za účasti Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, Centra pre deti a rodinu Istebné, so sídlom Istebné 258, IČO: 00183521, pracovisko Dolný Kubín, a Úradu komisára pre deti, so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Odborárske námestie 3, IČO: 50 159 399, o návrhu otca na úpravu styku s maloletými deťmi a zmenu osobnej starostlivosti, v štádiu konania o nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania otca proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/37/2018-1896 zo dňa 24.11.2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/37/2018-1896 zo dňa 24.11.2022 **p o t v r d z u** je vo výroku I. o zrušení uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/Pno/1/2021 zo dňa 27.10.2021 v časti neodkladného opatrenia o povinnosti rodičov podrobiť sa psychologickému poradenstvu a vo výroku III. o zamietnutí návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia umiestnením maloletých detí do ústavného zariadenia za účelom diagnostiky a odbornej pomoci maloletým a uložením dočasného zákazu matke na styk s maloletými deťmi.

II. Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/37/2018-1896 zo dňa 24.11.2022 **m e n í** vo zvyšnej časti tak, že **n a r i a d ť u** je do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1P/37/2018, neodkladné opatrenie nasledovného znenia:

- do 30.06.2023 je otec JUDr. Ing. R. H., PhD., nar. XX.XX.XXXX oprávnený stretávať sa s maloletým R. H., nar. XX.XX.XXXX a maloletým N. H., nar. XX.XX.XXXX, každý párný kalendárny týždeň v piatok od 15:00 hod do 17:00 hod., pričom na začiatku styku otec prevezme maloleté deti v mieste bydliska matky a na konci styku maloleté deti v mieste bydliska matky aj odovzdá;
- od 01.07.2023 je otec JUDr. Ing. R. H., PhD., nar. XX.XX.XXXX oprávnený stretávať sa s maloletým R. H., nar. XX.XX.XXXX a maloletým N. H., nar. XX.XX.XXXX, každý prvý víkend v mesiaci v kalendárnom roku v piatok v čase od 15:00 hod do nedele 17:00 hod., kedy si maloleté deti prevezme v mieste bydliska matky a na konci styku maloleté deti v mieste bydliska matky aj odovzdá;
- matka je povinná maloleté deti na styk s otcom pripraviť;
- v prípade dôvodných prekážok, ktoré bránia styku otca s maloletými deťmi, si rodičia oznámia túto skutočnosť bez zbytočného odkladu telefonicky alebo iným vhodným spôsobom;
- otec má v takom prípade právo na náhradný termín styku s maloletými deťmi v rozsahu zodpovedajúcom stretnutiu, ktoré sa z titulu dôvodných prekážok neuskutočnilo.

III. Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/Pno/1/2021 zo dňa 27.10.2021 vo výrokoch I., II. a IV. o úprave styku otca s maloletými deťmi v mieste sídla Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš **z r u š u j e**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline 6CoPno/1/2021 zo dňa 27. 10. 2021 v časti neodkladného opatrenia o povinnosti rodičov podrobiť sa psychologickému poradenstvu prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš.

2. Následne (výrok II.) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnosť matke Bc. K. H., nar. XX. X. XXXX, absolvovať individuálne psychologické poradenstvo a psychologickú terapiu u psychológa alebo v pracovisku psychologického poradenstva a psychologickéj terapie, ktoré si zvolí podľa vlastného výberu, a to za účelom spracovania negatívnych emócií voči otcovi maloletých, zlepšenia vzájomnej komunikácie s otcom maloletých, resp. za účelom edukatívnej psychoterapie zameranej na zlepšenie komunikácie matky s maloletými deťmi s cieľom jej pomoci maloleťom pri obnovovaní a upevňovaní vzťahu s otcom a prekonávaní negatívnych dopadov konfliktu otec - maloleť, v trvaní najmenej 7 mesiacov a v rozsahu minimálne 10 konzultácií, pričom matke stanovil povinnosť oznámiť súdu v lehote najneskôr do 10 pracovných dní od doručenia uznesenia osobu psychológa alebo psychologického pracoviska, ktoré bude vo vzťahu ku matke psychologické poradenstvo a psychologickú terapiu vykonávať.

3. Okresný súd zároveň uložil povinnosť rodičom a maloleťom povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu v Centre pre deti a rodinu Istebné, v trvaní najmenej 6 mesiacov a v rozsahu najmenej 8 konzultácií, za účelom zlepšenia komunikácie medzi rodičmi, medzi maloleťmi deťmi a ich otcom, za účelom spracovania negatívnych emócií maloletých vo vzťahu ku ich otcovi a spracovania negatívnych emócií obidvoch rodičov voči sebe navzájom, a to v intervaloch a dĺžke jednotlivých konzultácií podľa pokynov pracovníkov Centra pre deti a rodinu Istebné, pracovisko Dolný Kubín. Napokon, návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia umiestnením maloletých detí do ústavného zariadenia za účelom diagnostiky a odbornej pomoci maloleťom a uložením dočasného zákazu matke na styk s maloleťmi deťmi zamietol.

4. Súd prvej inštancie opakovane poukázal na potrebu mimoriadne citlivého prístupu k maloleťom deťom a nevyhnutnosť prehodnotenia postoja matky i otca maloletých detí, aby tieto, v procese snahy o konsolidáciu vzťahov v rodine, neboli vystavovaní konfliktu lojality a aby bol voči nim uplatňovaný primeraný edukatívno-protiektívny prístup. Pozornosť upriamil na zistenia znalkyne PhDr. Marty Halašovej, PhD., v zmysle ktorých tak otec, ako i matka pripisujú deťom nadlimitné vývinové kompetencie, čo obvykle vedie k tlaku na rozhodovanie a zodpovednosť maloletých detí a destabilizáciu ich psychiky. V súvislosti s právnym názorom Krajského súdu v Žiline vyjadrenom v jeho uznesení sp. zn. 10CoP/51/2022 zo dňa 27.10.2022, súd prvej inštancie konštatoval, že ak otec a navrhujúce subjekty (kolízny opatrovník, zástupca Úradu komisára pre deti) skutočne predpokladali efektívny, účelný a deti neohrozujúci model/spôsob poskytnutia tejto konkrétne navrhovanej pomoci maloleťom deťom a ich rodičom, buď došlo k hrubej dezinterpretácii o možnostiach poskytovania tejto pomoci Centrom pre deti a rodiny Poprad, alebo k nedostatočnému vyhodnoteniu kapacít, kompetencie i spôsobilosti označeného zariadenia. Z vyžadovanej správy dotknutého pracoviska totiž vyplýva, že toto zariadenie nemá možnosti na vytvorenie osobitných podmienok pre umiestnenie maloletých detí do ústavného zariadenia, a už vôbec nie aj ich otca. Navyše, ich umiestnenie by bolo, i v kontexte so stanoviskom riaditeľky tohto pracoviska, v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloletých, dokonca by predstavovalo hrubo ohrozujúce záujem maloletých detí, až ich hlbokú traumatizáciu. Súčasne vyvolá v deťoch nepriateľské nastavenie voči otcovi a odpor.

5. Opätovne preto súd poukázal na skutočnosť, že obe maloleté deti majú výrazný osobnostný potenciál, nadanie, výborný prospech, netrpia žiadnym fyzickým postihnutím, v škole nevykazujú poruchy správania, majú zabezpečené bývanie, výživu, ošatenie, napĺňanie svojich záujmov, majú vytvorený okruh svojich blízkych rovesníkov. Umiestnenie maloletých detí do ústavného zariadenia okresný súd považoval za kontraproduktívne aj vo vzťahu k záujmu otca, pretože by so sebou prinášalo hrozbu zintenzívnenia odporu maloletých k nemu, ale súd nevylúčil ani ich interpretáciu, byť i mylnú, o tom, že v skutočnosti predsa dochádza k napĺňaniu údajného otcovho zámeru, ktorý im mala podsúvať matka počas ich života, že ich naozaj chce od matky odrhnúť.

6. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že jeho cieľom je, za pomoci špecializovaných pracovísk dosiahnuť zlepšenie stavu, tento cieľ však nebude možné dosiahnuť bez adekvátnej kooperácie

a seriózneho prístupu obidvoch rodičov. Prvým predpokladom pre napĺňanie najlepšieho záujmu maloletých detí je zmena vzájomného postoja rodičov a spojenie ich pozitívneho rodičovského potenciálu, v záujme svojim maloletým deťom pomôcť. Takéto tendencie však okresný súd od začiatku konania nepozoruje dostatočne ani u jedného z rodičov. Obaja rodičia obviňujú seba navzájom, tiež súdy a štátne inštitúcie, že nie sú dostatočne nápomocné a aktívne, ich rétorika mnohokrát zachádza za hranice akceptovateľnosti, pritom podľa vyjadrenia jedného z rodičov - otca, vyplýva jeho uvedomenie, že ak obaja rodičia nezmenia svoj prístup, snaha súdu a ostatných zúčastnených inštitúcií nebude môcť byť dostatočne efektívna.

7. V prejednávanej veci okresný súd začal i konanie o uloženie výchovného opatrenia, za účasti pribratého Centra pre deti a rodiny (ďalej CDR) Istebné, pracovisko Dolný Kubín, s cieľom dosiahnuť konsolidáciu i harmonizáciu vzťahov medzi otcom a maloletými synmi a tiež o nápravu vzťahov medzi rodičmi navzájom. Vzhľadom k nedostatočnej efektívnosti tohto procesu okresný súd rozhodol o zrušení neodkladného opatrenia v časti o uložení povinnosti rodičom podrobovať sa psychologickému poradenstvu na pracovisku ÚPSVaR Liptovský Mikuláš, keď napriek uplynutiu dlhšieho obdobia sa nepodarilo pred týmto subjektom dosiahnuť sledovaný cieľ.

8. Z tohto dôvodu okresný súd nariadil novým neodkladným opatrením povinnosť rodičom i maloletým deťom podrobovať sa psychologickému poradenstvu na pôde CDR Istebné, pracovisko Dolný Kubín, ktoré súd pribral do konania s poukazom na odporúčania Ústredia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pri vymedzovaní a výbere pracovísk kompetentných na odbornú pomoc deťom a rodinám, i s poukazom na skutočnosť, že tento subjekt sa pravidelne zúčastňuje pojednávaní v danej veci, a je o platforme konfliktu v rodine informovaný. Súd pripomenul, že v konaní už boli účastné viaceré zariadenia, ktoré oznámili súdu nedostatočné personálne a odborné kapacity pri napĺňaní hlavných cieľov v prípade rodiny H., prípadne zariadenia, pred ktorými sa nepodarilo dosiahnuť dostatočný a stabilný žiaduci efektívny výsledok. CDR Liptovský Mikuláš a CDR Poprad v minulosti oznámili súdu, že spolupráca s ich zariadením naráža na isté limity, a ich účasť bola ukončená. Voľba terajšieho zariadenia CDR zodpovedá žiadaným odborným kritériám i potrebe primeranej vedomosti o pomeroch v rodine, a z hľadiska polohy daného pracoviska v Dolnom Kubíne súd uviedol, že toto sa nachádza na trase otca, s výnimkou zachádzky na sever vo vzdialenosti cca 17 km od Ružomberka, t.j. od dopravného uzla, cez ktorý sa prechádza z W. do N. Y., kde nielen žijú mal. deti, ale nachádza sa i rekreačná nehnuteľnosť otca, ktorú využíva pre vlastnú potrebu.

9. Pokiaľ šlo o doteraz platné neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletými, toto okresný súd ponechal v platnosti, pretože právo otca na osobný kontakt s deťmi je nedotknuté, a domnieval sa, že práve psychologické poradenstvo v CDR Istebné, pracovisko Dolný Kubín, by malo byť nápomocné v procese efektívnejšieho priebehu stretávania sa otca s deťmi na pôde ÚPSVaR Liptovský Mikuláš, v intenciách doterajšieho rozhodnutia Krajského súdu v Žiline.

10. V súvislosti s okolnosťami, ktoré odhalil najmä znalecký posudok znalca z odvetvia psychiatrie, MUDr. Stanislava Kollára, najmä osobnosť matky, tvrdošijne presadzujúcej svoje záujmy, neústupčivej, neochotnej zmeniť svoje postoje a presvedčenia, súd prvej inštancie rozhodol o uložení povinnosti matke podrobiť sa psychologickému poradenstvu. Pretože doterajšie psychologické poradenstvo zlyháva, súd ponechal výber psychológa alebo psychologického pracoviska na voľbe matky.

11. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý sa domáhal ponechať v platnosti uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoPno/1/2021 zo dňa 27.10.2021, v časti o povinnosti rodičov podrobiť sa psychologickému poradenstvu prostredníctvom ÚPSVaR Liptovský Mikuláš a nariadiť Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, aby neodkladne zabezpečil výkon uznesenia zo strany matky v tejto časti, a aby uplatnil všetky dostupné prostriedky na to, aby sa pokúsil primäť matku spolupracovať. Zároveň žiadal, aby okresný súd v mesačných intervaloch žiadal priamo od psychológa referátu ÚPSVaR LM správu o priebehu poradenstva a terapie obsahujúcu najmä hodnotenie ako matka pristupuje k terapii a poradenstvu, ako aj hodnotenie oboch rodičov z pohľadu, ako majú vžitú a ako uplatňujú princípy zodpovedného rodičovstva. Taktiež žiadal neodkladne zabezpečiť výkon uznesenia Krajského súdu v Žiline vo výroku II. zo strany matky, a zároveň uplatniť neodkladne všetky dostupné prostriedky na to, aby sa pokúsil primäť matku riadne a včas pripravovať deti na styk s otcom, za účelom naplnenia zmyslu a cieľov opatrenia vo výroku I. uznesenia KS ZA. Okrem toho požadoval uložiť matke povinnosť neodkladne absolvovať psychologické poradenstvo a psychologickú terapiu v Centre pre deti a rodinu Istebné, pracovisko Dolný Kubín za účelom spracovania negatívnych emócií voči otcovi maloletých, zlepšenia vzájomnej komunikácie s otcom maloletých, za účelom edukatívnej psychoterapie zameranej na zlepšenie komunikácie matky s maloletými deťmi s cieľom jej pomoci maloletým deťom

pri obnovovaní vzťahu s otcom, a to v intervaloch a dĺžke konzultácii podľa pokynov pracovníkov centra a zároveň tomuto uložil povinnosť podávať súdu mesačné priebežné správy o priebehu poradenstva a terapie obsahujúce najmä hodnotenie prístupu matky k poradenstvu a terapiám a pokroku či nepokroku v napĺňaní cieľov poradenstva a terapie. Napokon navrhol v záujme hospodárnosti okresnému súdu neodkladne vybrať vhodné pracovisko za účelom umiestnenia mal. detí do ústavného zariadenia za účelom diagnostiky a odbornej pomoci maloletým, zabezpečenia pomoci maloletým a otcovi pri obnovovaní vzťahu.

12. Otec mal. detí poukázal na vyjadrenia a správy kolízneho opatrovníka, ktorým bol súd opakovane informovaný, že ÚPSVaR Liptovský Mikuláš sa nedarí realizovať výchovné opatrenia a to výhradne z dôvodov na strane matky (otec aktívne spolupracoval). Pokiaľ otec absolvoval 10 osobných konzultácií a 6 telefonických, matka absolvovala len 3, hoc matka býva v mieste sídla úradu, na rozdiel od neho, ktorý býva v W. Zo správ z úradu je zrejmé, že matka odmieta spoluprácu s úradom, vyjadruje mu nedôveru a neustále pripomína akési pochybenia zo strany úradu a krivdy, ktorých sa úrad mal na matke dopustiť, avšak nikdy nepredložila čo i len jediný nález, či výsledok z akejkoľvek kontroly orgánu verejnej moc, ktorý by jej tieto tvrdenia osvedčil. Za 12 rokov trvania rodičovského konfliktu sa zo strany kolízneho opatrovníka vystriedalo v práci s rodinou už 7 kolíznych opatrovníkov, kedy matka podávala sťažnosti na každého z nich, pričom podáva sťažnosti aj na aktuálneho kurátora, ako aj na znalca PhDr. Halašová a znalca MUDr. Kollára.

13. Okresný súd síce uznesením zo dňa 23.09.2022 nariadil výkon rozhodnutia KS ZA, avšak dodnes nepodnikol žiadne reálne kroky na zabezpečenie výkonu tohto rozhodnutia. Matku ani len nenapomenul za to, že sabotuje výchovné opatrenie, že k nemu pristupuje alibisticky a antagonisticky, že sa neustále vyhovára na traumy z minulosti, ktoré sa nepotvrdili.

14. Matka v minulosti proti otcovi iniciovala viac ako 30 správnych či trestných konaní, avšak ani v jednom neboli tvrdenia matky dokázané. V konaní bolo zabezpečených už päť znaleckých posudkov (Dr. Adamcová 2011, Dr. Štiffelová 2013, Dr. Štefák 2015, Dr. Halašová 2021, Dr. Kollár 2022). Taktiež kolízny opatrovník opakovane upozorňoval na nespôluprácu matky, ako aj na skutočnosť, že úrad vyčerpал všetky svoje možnosti, o čom hovorí aj zápis z prípadovej konferencie zo dňa 25.10.2022. V správe z konferencie zo dňa 20.09.2021 na str. 3 Mgr. I. uviedla: „v prípade mal. detí H. pracovalo viac kolíznych opatrovníkov. Veľký tlak prípadu (matky) nezvládli a odišli z oddelenia. Je smutné, že deti, ktoré sa otca nebáli po rokoch sa o otcovi vyjadrujú ako o „H.“. Aj to svedčí o niečom ... Z uvedených dôvodov budeme apelovať na súd, aby zväžil zmenu výchovného prostredia u mal. detí“. V správe z konferencie zo dňa 20.09.2021 JUDr. Q. z Úradu komisára pre deti uvádza: „...matka dlhodobo deti na styk s otcom nepripravuje a ovplyvňuje ich. Horšie zážitky deti zo svojej mysle vytesňujú, pokiaľ to v nich niekto neživí, tak na ne zabudnú. Tým chcem poukázať na to, čo sa s dieťaťom dá urobiť. Na základe vyššie uvedených skutočností v konaniach, ktoré sú vedené na súde bude úrad komisára pre deti odporúčať zmenu starostlivosti“. Napriek tomu, že súd bol pozvaný na prípadovú konferenciu, túto možnosť nevyužil.

15. Odvolateľ tiež poukázal na znalecký posudok PhDr. Marty Halašovej, PhD., v zmysle ktoré bolo vhodné počas zhoršenej epidemiologickej situácie umožniť kontakt detí prostredníctvom videohovoru (príp. telefonicky), čo súd neučinil. Epidemiologická situácia bola uvoľnená v januári 2021, avšak súd návrhy otca na úpravu styku stále zamietal, až o úprave rozhodol krajský súd v odvolacom konaní. Deti, ako i otec však stratili 3 roky. Dr. Halašová zároveň navrhla, že ďalšie kontakty mal. detí s otcom by mali byť rozšírené do miesta jeho bydliska podľa odborného posúdenia psychológa a spomenula prax, keď súd rozhodne o zverení detí do starostlivosti toho-ktorého rodiča podľa toho, aký pokrok rodič dosiahne v poznaní, prijatí a aplikácii princípov zodpovedného rodičovstva. Súd pokrok rodičov v tejto oblasti vôbec neskúmal. V závere výroku III. uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoPno/1/2021 zo dňa 27.10.2021 v poslednej vete je uvedený: „trvanie tohto opatrenia je podmienené dosiahnutím jeho účelu“. Súd však dodnes nevykonal zisťovanie na ÚPSVaR položením otázok, ako sa napĺňajú ciele stanovené v uznesení Krajského súdu v Žiline, ani ako pokročil ten ktorý rodič v poznaní, princípov zodpovedného rodičovstva v zmysle odporúčaní Dr. Halašovej. Súd taktiež napriek správam zasielaným kolízny opatrovníkom súdu, napriek vyjadreniam kolízneho opatrovníka na pojednávaniach, matku nijako reálne nevedol, ani nemotivoval k tomu, aby sa správala tak, aby sa ciele a účel výchovného opatrenia naplnili a uznesenie v tejto časti jednoducho zrušil. Tým automaticky zaniklo aj uznesenie o začatí výkonu rozhodnutia v tejto časti.

16. Pokiaľ sa kolízny opatrovník stotožnil s výrokom súdu o zrušení uznesenia o výchovnom opatrení, tak je podľa otca potrebné uviesť, že ÚPSVaR na rozdiel od súdu nedisponuje žiadnymi prostriedkami, ktorými by mohol vynútiť iné správanie od matky. Súd donucovacími prostriedkami disponuje, avšak ich nevyužil a v podstate premárnil 4 a pol roka v živote detí svojim nekonaním. Na nekonanie súdu pritom poukázal i krajský súd v uznesení sp. zn. 6CoPno/1/2021 zo dňa 27.10.2021, keď uviedol, že sa

nestotožňuje s dlhodobou liknavosťou v postupe súdu prvej inštancie práve v otázke úpravy styku otca s maloletými. Táto váhavosť a zjavná snaha súdu prvej inštancie dať veciam „voľný priebeh“, viedla k aktuálnemu nežiadúcemu stavu rodinných väzieb medzi otcom a maloletými.

17. Napriek záverom znalca MUDr. Kollára uvedeným v jeho znaleckom posudku, v ktorých bolo uvedené, že matka každého, kto s ňou nesúhlasí odmieta, kritizuje a napáda, súd podľa odvolateľa nijako neriešil otázku, ako sa vyhnúť tomu, aby si matka účelovo vybrala niekoho tak, ako to vhodne poznal znalec MUDr. Kollár, ktorý uviedol, že matka môže mať dôveru k psychológovi, ktorého si sama vyberie, pretože aj osoby s paranoidnou poruchou osobnosti majú nejaké osoby, ktorým dôverujú - to však závisí i od šikovnosti toho psychológa a jeho skúsenosti a zručnosti vedieť pracovať s takými osobami. Taktiež nie je zodpovedaná otázka, ako zabrániť tomu, aby matka opätovne len naťahovala čas. Otcovi sa javí, akoby si súd zo záverov znalca vybral len to, čo mu vyhovuje. Vo výroku nie sú ustanovené ani matke ani psychológovi, ktorého si má matka vybrať, žiadne povinnosti. Nie je zrejmé, prečo realizácia práv mal. detí mala byť závislá od vôle matky, či výsledkoch jej psychologického poradenstva. Matka z detí urobila psychiatrických pacientov, strauamatizovaných súdnou mocou a otcom. Od mala im vštepovala, že tak ako všetci ubližujú a chcú len zle jej, robia to aj im - ako súd, tak otec, PhDr. Halašová, kurátori ... je tu evidentná indikácia negatívnych prejavov poruchy matky do správania a prežívania maloletých detí.

18. Otec zdôraznil, že existujú dva spôsoby, ako matku prinútiť zmeniť postoj a to pokuty a hrozba trestu, či trestného konania. Matka potom ako dostala opakovane poriadkové pokuty a súd jej pohrozil možnosťou trestného stíhania za skutok marenie výkonu úradného rozhodnutia, podriadila sa znaleckému dokazovaniu u znalkyne Halašovej, a následne u znalca Kollára. Druhý spôsob zabezpečil opäť Krajský súd v Žiline, uznesením sp. zn. 10CoP/51/2022 zo dňa 27.10.2022. Dovtedy, ako matka prevzala toto uznesenie, ani raz riadne nepripravila deti na stretnutie s otcom. Stretnutia detí s otcom, ktoré sa uskutočnili, boli za celý rok len dve, pričom priebeh popisujú správy z ÚPSVaR zo dňa 11.01.2022 (stretnutie vo vestibule, deti vystresované, odmietavý postoj k otcovi, matka nevhodné prejavy, celkové trvanie 10 min), zo dňa 24.01.2022 (deti s telefónmi v ruke, matka za sklenenými dverami tiež s telefónom v ruke), zo dňa 21.06.2022 (deti nepozdravili, nesadli si, stáli pri sklenených vstupných dverách, matka za nimi z druhej strany, deti celý čas odmietali akékoľvek pokusy otca o komunikáciu a napokon bez pozdravu odišli cca po 20 min.). Všetky ostatné kvázi stretnutia prebehli tak, že deti prišli s matkou do vestibulu úradu, tam za prítomnosti matky uviedli, že nechcú tam nechcú byť a následne s matkou aj odišli - vid' správy ÚPSVaR zo dňa 22.02.2022, 12.04.2022, 01.05.2022, 12.07.2022 a pod. Až potom, ako matka prevzala spomínané uznesenie krajského súdu sa uskutočnilo jediné ako tak „normálne“ stretnutie otca s deťmi na úrade v novembri 2022 - správa ÚPSVaR zo dňa 21.11.2022. Stretnutie trvalo síce len 38 minút, deti mu síce v úvode zakázali hovoriť o ňom, o starom otcovi, či o jeho živote v W., o jeho spomienkach na ich prítomnosť v W., ale rozhovorili sa pri témach, čo čítajú a aké filmy pozerajú, o športe a o hudbe. Zároveň mu matka poslala email s ponukou stretnutia s deťmi v cukrárni. Podľa otca snaha matky skončila ihneď potom, ako prevzala najnovšie uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré týmto odvolaním napáda. Deti sa následne odmietli o čomkoľvek baviť, zaujímalo ich iba, či pôjdu do cukrárne, ale len za prítomnosti matky.

19. Oporu pre svoj návrh na dočasné odňatie detí od matky a ich umiestnenie do CDR okrem vykonaného dokazovania, otec videl i v uznesení Krajského súdu v Plzni zo dňa 27.04.2016, č.j. Nc 3625/2016, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie prvoinštančného súdu o odňatí maloletých detí zo starostlivosti matky a ich umiestnení do starostlivosti Zriadenia pre deti Robinson. Taktiež v uznesení Krajského súdu v Plzni zo dňa 11.05.2016, č.j. Nc 34/2015, kedy krajský súd potvrdil uznesenie prvoinštančného súdu o zákaze matky s deťmi. V kauze sa jednalo o rovnako staré deti, obaja chlapci, kauza s obdobným stavom dokazovania a veci.

20. Súd však podľa odvolateľa k tomuto návrhu nevypočul ani zástupcu Úradu detského komisára, ktorý CDR Poprad navrhol, ani kolízneho opatrovníka, ktorý potvrdil, že s CDR Poprad komunikuje na pojednávaní dňa 23.06.2022 aj následne na súdom zmarenom pojednávaní dňa 06.07.2022 (nesprávne doručovanie), či na pojednávaní dňa 08.09.2022. Okresný súd svoje zisťovanie uskutočnil dotazníkovou metódou, bez ďalšej komunikácie, či riadeného rozhovoru s CDR Poprad, a z písomného stanoviska CDR Poprad si súd vybral to, čo mu vyhovovalo na to, aby tento variant vylúčil a presadil CDR Istebné. Zároveň súd vie, že pracovníčka DSS Istebné informovala, že nevedia poskytnúť žiadne iné opatrenia než tie, ktoré doteraz realizoval ÚPSVaR Liptovský Mikuláš alebo tie, ktoré už v prípade rodiny boli použité/využité. K nevhodnosti výkonu opatrenia v DSS Istebnom sa vyjadril aj zástupca komisára pre deti - zápisnica z pojednávania zo dňa 21.04.2022. Podľa názoru otca súd ani neodôvodnil, prečo nadobudol presvedčenie o tom, že CDR Poprad je nevhodné, neurobil obdobné zisťovanie u iných CDR či iných zariadeniach, prečo napríklad súd nevyužil to, že Okresný súd Liptovský Mikuláš pracuje tzv. Kochenským systémom, ktorý mu umožňuje urobiť operatívne panelovú konferenciu, na ktorej by mohol

spolu s kuratelou, zástupcom Komisára pre deti, rodičmi, a zástupcami CDR-iek urobiť zisťovanie v súlade so zásadou hospodárnosti. Otec si nevedel realizáciou detí v CDR Poprad predstaviť zhoršenie vzťahu detí k nemu, keď uviedol, že už teraz ho nenávidia, a nevie čo viac môže riskovať ich prevýchovou a diagnostikou v CDR, keď budú deti prinútené chodiť ambulantne do Dolného Kubína a naviac budú zakaždým manipulované a preškolované matkou o tom, čo (ne)majú robiť alebo povedať.

21. Odvolateľ upozornil, že matka 10 rokov neumožňuje kontakt detí so starými rodičmi, deti sú od neho a jeho rodiny izolované, pričom súd „má čas“ a drží sa svojho úmyslu skúšať to, čo tu už bolo a nepomohlo. Taktiež okresnému súdu vytkol, že si ani raz nenašiel čas, aby vykonal úkon mimo súdu, na ÚPSVaR, ktorý sa nachádza 5 minút cesty peši od súdu, a vzhliadol na stretnutie otca s deťmi na vlastné oči, príp. sa zúčastnil prípadovej konferencie, na ktorú bol pozvaný.

22. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že dôvody, ktoré uvádza otec sú účelové, nemajú reálny skutkový základ, nie sú v súlade s výsledkami doterajšieho dokazovania a dôkazov, dokladaných do aktuálneho súdneho konania 1P/37/2018, ako aj s výsledkami dokazovania v súdnych konaniach z minulých rokov 2010-2017 v súvislosti so starostlivosťou o mal. H..

23. Mala za to, že otec ju v každom jednom svojom vyjadrení obviňuje z toho, že synov manipuluje, aj napriek tomu, čo nebolo v žiadnom konaní preukázané. Poukázala na marenie styku zo strany otca, priebeh a realizácia styku v minulosti, konkrétne zo dňa 06.12.2021, 03.01.2022 a 07.03.2022. Dňa 04.04.2022 otec na stretnutie neprišiel, emailovú správu o tom zaslala matke psychologička Mgr. R., že sa stretnutie neuskutočnilo z dôvodov na jeho strane. Matke dôvody oznámené neboli. Na stretnutiach dňa 02.05.2022 a následne dňa 06.06.2022 sa otec správal nevhodne a necitlivo, čo sa opätovne prejavilo na zhoršenom vnímaní celej situácie zo strany chlapcov. Tieto dve stretnutia a správanie sa otca na nich považovala za v zjavnom rozpore so záujmom maloletých detí, ako aj so snahou o opätovné nadviazanie kontaktu otca s deťmi, keď ich otec pri prvej možnej príležitosti necitlivo osobne a autoritatívne konfrontuje s tým, čo chlapci uviedli na súde. Za zrejme považovala, že otec nie je schopný s chlapcami nadviazať normálny rozhovor, čo následne vyeskaluje do rečí ohľadom výživného, zmeny mena, či osočovania matky, ku ktorej majú deti veľmi blízky citový vzťah. Dňa 04.07.2022 matka priviedla chlapcov v zmysle uznesenia do vestibulu ÚPSVaR Liptovský Mikuláš, no na otázku p. psychologičky, či dajú otcovi ešte šancu, chlapci odmietli a vyjadrili sa zmysle: „nech nám dá pokoj, pochopte to už konečne, my chceme normálny život žiť a nie takýto v strese z neho stále, my ho nemáme radi, nech nám dá už konečne pokoj“. Popísala priebeh ďalších stretnutí, poukázala na neústretné správanie otca ohľadom náhradných termínov a na jeho neschopnosť vhodnej komunikácie s chlapcami.

24. Matka tiež poukázala na psychologické súdno-znalecké vyšetrenie detí u súdneho znalca PhDr. Daňovského, v zmysle ktorého obe deti majú k svojej matke bezpečnú vzťahovú väzbu a k otcovi vyhýbavú väzbu. Domnievala sa, že si preukázateľne plní povinnosti uložené uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoPno/1/2021 zo dňa 27.10.2021; bezúspešne sa niekoľkokrát dožadovala poradenstva vo vzťahu k príprave detí na stretnutie s otcom, o čom doložila mailové správy do spisu; ÚPSVaR LM sa ani raz nepokúsil o stretnutie s chlapcami za účelom ich motivácie a prípravy na stretnutie s otcom; otec nevyužíva náhradné, matkou poskytnuté termíny stretnutia s chlapcami, porušuje tak ako tomu bolo v minulosti uznesenia súdu, na stretnutie bez náležitého ospravedlnenia a doloženia dôkazu (PN) nechodí, pričom toto roky vyžaduje od matky a na stretnutiach sa deťom vyhráza, osočuje ich matku, vyčíta im výživné, nespýta sa detí, čo by si priali na Vianoce a na darček im nepripel.

25. Osobitne pripomenula výkon rozhodnutia z roku 2012, ktorý vnímala ako zásadné pochybenie úradu a súdu, keď bol takýto postup bol ohrozením fyzického a psychického zdravia mal. detí. Mala za to, že aktuálny stav je dôsledkom nespracovaných negatívnych zážitkov z minulosti, stresu a neistoty, ktoré museli deti a ich a matka dlhodobo podstupovať. Zároveň dala do pozornosti odvolacieho súdu, že k pochybeniam zo strany Okresného súdu Liptovský Mikuláš a ÚPSVaR LM, ako aj zavádzajúcim tvrdeniam otca, klamstvám a jeho vyhrážkam lekárom a vyjadreniam odborných lekárov sa venovala aj investigatívna reportáž „Reportéri“, ktorá bola odvysielaná dňa 11.04.2013 a žiadala odvolací súd, aby si ju pozrel ako jeden z dôkazov, kde sa k situácii v rodine vyjadruje množstvo odborníkov, ako aj násilný výkon súdneho rozhodnutia zo dňa 12.08.2013, kde otec za asistencie sudkyne, polície a ÚPSVaR bral brániace sa deti s krikom a plačom poskrývané v skrini z domu od matky preč. Taktiež poukázala na odborné správy Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie v Bratislave, záverečné správy z decembra 2014 n.o. Kľúč v rámci projektu ÚPSVaR LM „Priority 2014 - Odborné metódy práce s problémovými rodinami“.

26. Za zarážajúce považovala, že ten istý orgán, ktorý navrhoval zvýšenie výživného pre deti v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/147/2018, za predpokladu zotrvania matkinej osobnej starostlivosti, po oboznámení sa so závermi znaleckého posudku č. 49/2020 znalkyne PhDr. Marty Halašovej zo

dňa 05.03.2021, zrazu mení svoj postoj k otázke výchovy mal. detí a bez akékoľvek dôvodu sa prikláňa k zmene osobnej starostlivosti v prospech otca. Takýto vedomý postup ÚPSVaR LM je v rozpore so záujmami detí a nemá žiadnu oporu v skutkovej ani dôkaznej situácii danej veci. Tvrdenie o tom, že matka sa nevyjadrovala k prípadovej konferencii považovala za zavádzajúce a vytrhnuté z celkového kontextu dotknutého prípadu. Uviedla, že s úradom kolízneho opatrovníka komunikovala a dňa 19.09.2021 sa ku pozvaniu na Prípadovú konferenciu konanú dňa 20.09.2022 sa vo veci podrobne vyjadrila (súčasť spisu 1P/37/2018), pričom počas nahliadnutia do spisového materiálu mal. detí sa matka dozvedela o dosť neštandardnom postupe, ako si medzi sebou aktívny otec, kolízny opatrovník, pracovník Komisariátu pre deti ako aj vedúca kurately medzi sebou odosieli korešpondenciu, ako vypracovať zápis z tohto stretnutia a čo by sa mohlo tam uviesť.

27. Záverom akcentovala, že v súdnych konaniach v minulých rokoch bolo preukázané dôkazmi, že matka nikdy nebránila v stretávaní sa otca s deťmi a to aj napriek rôznym útokom, atakom, podvodom zo strany otca, násilia páchanom na matke, ako aj na deťoch sa snažila trpezlivo konať tak, aby s tento vzťah zachoval, pričom otec sa práve naopak vyžíval v traumatizácii matky, ako aj detí, akoby ho uspokojovalo psychické týranie sofistikovaným spôsobom hlavne množstvom klamlivých podaní na rôzne inštitúcie. Posudok MUDr. Kollára považovala za rozporný s vykonanými dôkazmi a podala voči nemu sťažnosť. V rámci práva na spravodlivý súdny proces matke ako účastníkovi konania doposiaľ nebolo umožnené zabezpečiť jeden z najdôležitejších dôkazov do celého súdneho konania a to výpisy zo zdravotnej poisťovne (zdravotnej dokumentácie) otca za obdobie rokov 2008 až do súčasnosti, ktorý dôkaz považovala za dôležitý vzhľadom na osobu otca, ktorý, ako matka uviedla, je dlhodobo liečený psychiatrický pacient, musí užívať množstvo liekov, antidepresív a antipsychotík a pod., v súčasnosti je poberateľom čiastočného invalidného dôchodku aj práve kvôli jeho nešpecifikovaným psychiatrickým ochoreniam. Čo sa týka prípravy na styk chlapcov s otcom, matka uviedla, že sa snaží, ako sa dá. Nepovažuje to za ľahké, keď otec za 13 rokov nič dobré pre deti a matku nespravil a jeho správanie matke a deťom škodí. Preto sa deti tak odmietavo stavajú voči otcovi, nadobudli pocit, že ich nikto nepočúva, keď jediné čo chcú je nechodiť na žiadne úradné stretávania sa a na súdy.

28. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie zmenil podľa § 388 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

29. Primárne, pokiaľ odvolateľ/otec vytýka (bod 20 tohto odôvodnenia) súdu prvej inštancie pasivitu vo vzťahu k zisťovaniu podmienok dočasného umiestnenia detí v rámci inštitúcie Centrum pre deti a rodinu so sídlom v Poprade, odvolací súd vykonal/doplnil šetrenie ohľadne tejto eventuality, nakoľko ju v okolnostiach súdnej veci považoval za jednu z potenciálnych možností, ako dosiahnuť nápravu existujúceho nežiaduceho stavu v posudzovanej rodine.

30. Výsledkom šetrenia však bolo negatívne stanovisko zo strany vedenia CDR Poprad k spôsobilosti/kompetencii tohto zariadenia zabezpečiť činnosť smerujúcu k obnoveniu vzťahov medzi mal. deťmi H. a ich otcom pobytovou formou (a to napriek tomu, že v skoršej komunikácii s Úradom komisára pre deti bola predbežne prezentovaná ochota k takémuto postupu). Z informácie od Úradu komisára pre deti ďalej vyplýva, že aktuálne neexistuje v podmienkach SR zariadenie vhodné na takýto účel, t.j., aby v ňom v prípade kvalifikovanej nespolupráce jedného z rodičov mohli byť umiestnené deti s cieľom prehlbovania vzťahu s druhým rodičom. Zároveň je potrebné uviesť, že odvolací súd pri zvažovaní alternatív rozhodnutia nepovažoval za súladné so záujmom mal. detí H. ich umiestnenie v zariadení pre mladistvých s poruchami správania.

31. Opísané úvahy sú právnym základom výroku (I.) potvrdzujúceho zamietnutie návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia o umiestnení detí do ústavného zariadenia za účelom diagnostiky ako i súvisiaceho návrhu otca na uloženie dočasného zákazu styku matky s maloletými deťmi.

32. Ďalej, pri hľadaní východísk pre iné riešenie, je potrebné konštatovať osvedčenosť dlhodobo pretrvávajúcej neefektívnej a napätej komunikácie rodičov danej silnou narušenosťou ich vzájomného vzťahu. Tomu zodpovedá absolútna neschopnosť rodičov nájsť spoločnými silami riešenie danej situácie. Uvedené sa nedarí ani napriek dlhoročnej snahe súdov (aktuálne spisový materiál ohľadne mal. detí H. už presahuje 2000 strán), resp. špecializovaných pracovísk (pravidelne spochybnovaných, prípadne ignorovaných matkou).

33. Zo správ ÚPSVaR o priebehu asistovaného styku otca s deťmi (v zmysle neodkladného opatrenia KS Žilina sp. zn. 6CoPno/1/2021) je zrejماً negatívna atmosféra počas stretnutí s prežívaním diskomfortu oboch zúčastnených strán, nakoľko matka nie je spôsobilá deti na asistovaný styk pripraviť. Zo strany (tohto) úradu bolo opakovane poukazované na skutočnosť, že stretnutia tohto charakteru nemajú svoju účinnosť, keď všetci zúčastnení sú opätovne vystavovaní nepríjemným zážitkom, ktoré vôbec nevedú k zlepšovaniu ich vzájomných vzťahov. Naopak negatívne vnímanie celej situácie sa prehĺbuje, nielen u rodičov, ale i u maloletých.

34. Odvolací súd nadväzuje na závery svojho predchádzajúceho rozhodnutia (10CoP/51/2022 zo dňa 27.10.2022) a to, že nič z toho, čo sa udialo, z hľadiska terapií, poradenstiev (vrátane súdom nariadených) nespĺnilo svoj účel a je zjavné, že psychologická pomoc/poradenstvo rodičom (predovšetkým matke) k cieľu (nápravu vzťahov, väzieb detí k otcovi) nepovedú, nakoľko konanie matky je motivované snahou vytesniť otca zo života detí. Tieto skoršie úvahy odvolacieho súdu sa plynutím času len potvrdili a neexistuje legitímny podklad, prečo by ponechanie výberu vhodného psychológa na matke, resp. zmena špecializovaného pracoviska na psychologické poradenstvo na CDR Istebné (ako to učinil okresný súd v rámci napadnutého uznesenia) bolo možné považovať za efektívne spôsoby/metódy, ako dosiahnuť čo i len minimálne zlepšenie/posun možnosti otca realizovať svoje základné rodičovské právo. Uvedené je zosilnené jedinečným špecifikom poručenských vecí a to zásadným charakterom (nenávratného/márneho) plynutia času z pohľadu možnosti/potreby biologického rodiča pestovať vzťah so svojim dieťaťom, mať možnosť vplyvu na jeho vývoj, a pod.. Obdobne táto úvaha platí i vo vzťahu k predlžovaniu problematickeho (účelu sa miňajúceho) asistovaného styku v priestoroch ÚPSVaR (bod 33 tohto odôvodnenia).

35. Tieto závery viedli krajský súd k zrušeniu (formálne v podobe zmeny neodkladného opatrenia) výroku II. napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie ponechal na samotnú matku výber vhodného psychológa a zmenil špecializované pracovisko na psychologické poradenstvo. Z rovnakých dôvodov odvolací súd zrušil (výrok III. tohto uznesenia) i skoršiu, avšak stále účinnú úpravu v podobe neodkladného opatrenia KS Žilina sp. zn. 6CoPno/1/2021 zo dňa 27.10.2021 v časti výroku o vykonávaní asistovaného styku otca s deťmi.

36. Následkom rozoberaných zlyhaní jednotlivých prostriedkov ostáva v ďalšom na matke, či je v jej mentálnych kapacitách uvedomiť si nedostatky svojho prístupu a jeho závažných dôsledkov - úplné vytesnenie otca a mužského vzoru zo života svojich synov - a pokiaľ áno, má priestor dobrovoľne vyhľadať v tomto smere odbornú (psychologickú) pomoc.

37. V dôsledku dlhodobého vylúčenia možnosti akéhokoľvek pôsobenia otca na deti je vo vzťahu ku nim primárnou vzťahovou osobou matka. Práve a len pod jej vplyvom si teda deti vytvárajú (a živia) svoje názory/postoje (pre ilustráciu napr. oslovanie otca deťmi ako "H. "). Je preto nepochybné, že negatívne nastavenie vo vzťahu k otcovi detí získali preberaním/zrkadlením osobnej animozity matky voči otcovi.

38. Táto zásadná/nosná úvaha v kontexte s vyššie ustálenými východiskami - t.j. neschopnosť rodičov bez asistencie súdu preklenúť svoje rozpory s cieľom dosiahnutia konštruktívneho riešenia, zlyhanie/neúčinnosť všetkých doteraz aplikovaných metód pokúšajúcich sa o nápravu narušených vzťahov otca k deťom) - a obzvlášť v reflexii na relevantné závery súdneho znalca MUDr. Stanislava Kollára (u matky zistená trvalá a nemenná paranoidná porucha osobnosti, v dôsledku ktorej sa správa tak, aby presadila svoje záujmy...egocentrická, so vzťahovačnými tendenciami...formálna deklarácia spolupráce...bojovná, opozične nastavená...nechce aby deti boli s otcom) viedli odvolací súd k záveru o nevyhnutnosti autoritatívneho nastavenia konkrétnej úpravy styku otca s deťmi.

39. Akékoľvek iné „asistované“ pokusy o vytvorenie priestoru pre zblíženie otca s deťmi by totiž matka dokázala (tak ako tomu bolo v doterajšom priebehu) účinne zmať. V dôsledku patologickej väzby matky na deti je potrebné predstaviť, že u matky dôjde k dobrovoľnej zmene pri ignorovaní/popieraní rodičovských práv otca, považovať za iluzórnu.

40. V preskúmvanej veci bolo postupne vypracovaných niekoľko znaleckých posudkov, pričom v žiadnom z nich neboli zistené skutočnosti, ktoré by otca z výchovy maloletých detí a zo styku s nimi, vylučovali. Zároveň, deti nie sú v tak útlom veku, že by boli viazané na sústavnú blízkosť/prítomnosť matky, pričom o zjavnej nevhodnosti súčasnej prítomnosti oboch rodičov z pohľadu potreby harmonického/nekonfliktného prostredia pre deti niet najmenších pochyb.

41. Akceptujúc fakt dlhšieho odlúčenia detí od otca, krajský súd pristúpil k nastaveniu postupne narastajúceho rozsahu stretávania otca s deťmi (pochopteľne v neprítomnosti matky) a to tak, že v prvom období (do 30.6.2023) pôjde o rozsah 2 hodín každé 2 týždne (je na otcovi, ako tento čas s deťmi čo najvhodnejšie využije, napr. návštevou deťom známym/príťažlivých miest, prechádzkou a pod.).

42. Tento úvodný časový rámec má slúžiť pre vytvorenie akéhosi základu obnovenia väzby medzi otcom a jeho deťmi a následne, od 1.7.2023, čo sa prekrýva s letným/prázdninovým obdobím, už v rozsahu celého víkendu v mesiaci

43. Pri možných počítačových komunikačných zábranách (ale aj do budúcnosti) je potrebné adresovať otcovi jednoznačnú požiadavku vyhnúť sa akýmkoľvek deťom nepríjemným témam („krivdy“ z minulosti, tobôž negatívne hodnotenie matky), ktoré neprináležia do obsahu komunikácie rodiča s maloletým dieťaťom. Ak by totiž otec postupoval v rozpore s týmto odporúčaním a nevhodnou komunikačnou stratégiou „odradil“ svoje deti, k vytvoreniu vzťahu so synmi mu objektívne nepomôže žiadne autoritatívne rozhodnutie.

44. Záverom je potrebné zo strany krajského súdu zdôrazniť (ako to bolo naznačené už v jeho rozhodnutí zo dňa 27.10.2022), že v prípade ďalšieho účelového konania matky smerujúceho k zmareniu (týmto uznesením) nastavených stretávaní detí s otcom, je súd prvej inštancie povinný z úradnej moci začať konanie o zmene starostlivosti o maloleté deti (t.j. o ich potenciálnom zverení otcovi) s ohľadom na pretrvávajúce pochybnosti o spôsobilosti matky na riadnu výchovu detí, elementárnym prvkom ktorej (spôsobilosti) je aj akceptovanie úlohy/práv druhého biologického rodiča.

45. Pre komplexnosť (keďže existencia viacerých neodkladných opatrení môže vyznievať mätúco) krajský súd dodáva, že aktuálne sú rodičia viazaní výlučne úpravou tohto neodkladného opatrenia - jeho bodu II. Neplatí teda žiadna z povinností uložených pôvodne uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoPno/1/2021 zo dňa 27.10.2021 a ani uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/37/2018-1896 zo dňa 24.11.2022.

46. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e j e** prípustné.